

Arrest

nr. 93 191 van 10 december 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 22 juni 2012 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 9 mei 2012 die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 21).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 4 juli 2012 met referentnummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 november 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 december 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. BARBIEUX, die loco advocaat M. FRERE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. BRACKE, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 24 juni 2009 trad verzoeker in het huwelijk met een in België verblijvende Nederlandse onderdaan.

1.2. Verzoeker diende op 1 oktober 2009 bij het Belgische consulaat te Casablanca een aanvraag in, om in het bezit te worden gesteld van een visum type D (gezinshereniging), teneinde zijn echtgenote in België te kunnen vervoegen.

1.3. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid besliste op 10 maart 2010 aan verzoeker een visum type D toe te staan.

1.4. Verzoeker, die op 23 maart 2010 het Rijk binnenkwam, meldde zich op 24 augustus 2010 aan bij de administratieve diensten van de stad Antwerpen met het oog op zijn inschrijving.

1.5. Op 13 september 2010 ontving verzoeker een F-kaart.

1.6. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding nam op 25 juli 2012 de beslissing die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissing, die verzoeker op 2 augustus 2012 ter kennis werd gebracht, is gemotiveerd als volgt:

"In uitvoering van artikel 42quater van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van artikel 54 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen wordt er een einde gesteld aan het verblijf van:

Naam: [S.]

Voorna(a)m(en): [A.]

Nationaliteit: Marokkaanse

[...]

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen.

Reden van de beslissing:

Artikel 42quater, §1, 4° van de wet van 15.12.1980 stelt dat er een einde kan gesteld worden aan het verblijfsrecht van de familieleden van een burger van de Unie die zelf geen burger van de Unie zijn en die verblijven in hoedanigheid van familielid van de burger van de Unie wanneer er geen gezamenlijke vestiging meer is van de partners of echtgenoten.

Op 01.07.2010 maakt de echtgenote van de betrokkene aan de politie van Antwerpen een melding van schijnhuwelijk betreffende het huwelijk tussen haar en de betrokkene (P.V. A.N.55.L.B. 089286/2010), Ze verklaart dat hij in april 2010 bij haar is weggegaan. Op 20.12.2010 werd een voorstel ambtelijke schrapping opgemaakt door de politie van Antwerpen (P.V. AN.13.LB.170781/2010). Op 29.05.2011 blijkt uit een samenwoningstcontrole verricht op het adres van de echtgenoten dat de betrokkene daar effectief niet meer woont. De echtgenote van de betrokkene en haar drie broers en zus die op hetzelfde adres wonen, worden vervolgens verhoord en uit hun verklaringen blijkt eveneens dat de betrokkene na zijn aankomst in België op 23.03.2010 maar een paar dagen bij zijn echtgenote heeft gewoond (P.V. AN.55.LB.078485/2011). Op 25.06.2011 wordt nogmaals een samenwoningstcontrole verricht op het adres van de betrokkene en zijn echtgenote en hieruit blijkt wederom dat de betrokkene niet op het adres verblijft. Op 01.07.2011 wordt de betrokkene van ambtswege afgevoerd.

Uit het onderzoek naar de socio-economische integratie van de betrokkene in het Rijk, zoals vereist door artikel 42quater, blijkt het volgende:

-De betrokkene legde een cursus maatschappelijke oriëntatie af en behaalde het basisniveau (A1, breakthrough) voor NT 2.

-De betrokkene had een arbeidsovereenkomst van bepaalde duur afgesloten van 01.02.2012 tot 30.04.2012 met Food Stuff SPRL. Op basis van een tewerkstelling van twee maanden kan bezwaarlijk gesteld worden dat de betrokkene economisch geïntegreerd is in het Rijk. Bovendien is de arbeidsovereenkomst reeds afgelopen en werden er geen bijkomende bewijzen van verdere tewerkstelling voorgedragen.

-Sinds zijn ambtelijke schrapping dd. 01.07.2011 heeft de betrokkene nog geen stappen ondernomen om opnieuw ergens te worden ingeschreven.

Er wordt geconcludeerd dat de sociale, economische en culturele integratie van de betrokkene in België niet van die aard is dat zij het behoud van het verblijfsrecht van de betrokkene rechtvaardigt.

Bijgevolg wordt het verblijfsrecht van de betrokkene ingetrokken.

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied van het Rijk te verlaten binnen 30 dagen.”

Dit is de bestreden beslissing.

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991).

Hij verschaft volgende toelichting:

“Overwegende dat verzoeker zijn verblijfsrecht heeft verkregen op basis van zijn huwelijk met Mevrouw [T.], van Nederlandse nationaliteit;

Dat verzoeker echtelijke moeilijkheden kent met zijn echtgenote;

Dat hij om deze reden niet steeds in de echtelijke woning heeft verbleven;

Dat het echter niet zo is dat indien hij niet steeds daar heeft gewoond, er geen sprake meer is van enig familiaal leven;

Dat verzoeker bij het krijgen van de negatieve beslissing zich heeft gewend tot een raadsman, teneinde de beslissing ten volle te begrijpen;

Dat de bestreden beslissing is gebaseerd op een PV van 01.07.2010, een PV van 20.12.2010, een woonstcontrole van 29.05.2011 en van 25.06.2011 ;

Dat de raadsman van verzoeker bij DVZ een kopie heeft besteld van het administratief dossier en heeft verkregen;

Dat er echter bij nazicht van het administratief dossier geen verdere duidelijkheid is verkregen over de motivering van de bestreden beslissing;

Dat immers van de vermelde documenten waarop de beslissing gemotiveerd is slechts een verslag van 25.06.2011 terug te vinden is, hetgeen inderdaad een negatieve woonstcontrole is;

Dat echter van PV van 01.07.2010, een PV van 20.12.2010, een woonstcontrole van 29.05.2011 geen spoor terug te vinden is;

Dat louter en alleen op basis van een samenwoonstcontrole niet tot een dermate drastische beslissing kan worden overgegaan tot het beëindigen van zijn verblijfsrecht;

Dat erop dient te worden gewezen dat verzoeker zich op 24.08.2010 nog heeft aangeboden op de gemeente Antwerpen (zie stuk 3);

Dat hem een vraag werd gericht, via de Burgemeester van Antwerpen, om hem op te roepen teneinde meerdere documenten over te maken (zie stuk 4);

Dat hij deze oproeping heeft gekregen en dat hij zich heeft aangeboden en bijkomende documenten heeft neergelegd;

Dat erop dient te worden gewezen dat hij nooit op de hoogte werd gesteld dat deze documenten moesten worden neergelegd in het kader van een eventuele beslissing tot beëindiging van verblijf maar dat de vraag tot hem werd gericht “met het oog op het vervolledigen van het dossier”;

Dat verzoeker zich derhalve dan ook van geen kwaad bewust was;

Dat Uw Raad teneinde een wettigheidscontrole te kunnen uitoefenen, moet kunnen nagaan op de Administratie zich baseert op de juiste feitelijke en juridische elementen in het dossier om tot een beslissing te kunnen komen;

Dat echter de beslissing inzake het dossier van verzoeker melding maakt van verschillende elementen die de beslissing zouden schragen, zijnde verschillende PV en rapporten over de samenwoning van verzoeker met zijn echtgenote;

Dat deze elementen zich echter niet in het administratief dossier bevinden;

Dat Uw Raad derhalve geen controle kan uitoefenen over wettelijkheid van de bestreden beslissing;

Dat de beslissing derhalve gebrekkig gemotiveerd is en dient te worden vernietigd;

Dat de motivering van de bestreden beslissing op dit punt echter niet voldoende en adequaat is;

Aangezien verzoeker om al de bovenstaande redenen meent dat de door hem aangevoerde middelen ernstig zijn;"

2.2. Verweerder repliceert als volgt:

"De verwerende partij heeft de eer te antwoorden dat de in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen neergelegde uitdrukkelijke motiveringsplicht tot doel heeft de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. Hetzelfde geldt voor de aangevoerde schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet.

In het administratief dossier zijn de volgende processen-verbaal terug te vinden:

- P.V.AN. 55.L.B.089286/2010
- P.V.AN.55.LB.078485/2011
- Samenwoningcontrole van 29 mei 2011

Die stukken schragen de bestreden beslissing.

In de hypothese als zou, om de ene of andere reden verzoekende partij die niet hebben terug gevonden, dan nog bestaat de mogelijkheid zich rechtstreeks tot het Parket van de Procureur des Konings te Antwerpen te wenden en er een afschrift van op te vragen.

Uit het verzoekschrift blijkt evenwel dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissingen kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt.

Bovendien wordt er in een brief van de Procureur des Konings te Antwerpen d.d. 16 september 2011 eveneens melding van gemaakt dat het hier zeer waarschijnlijk een schijnhuwelijk betreft, dat verzoeker reeds na drie dagen de echtelijke woning heeft verlaten en dat hij sinds 20 december 2012 ambtelijk is afgeschreven.

[...]"

2.3.1. Wat betreft de ingeroepen schending van het artikel 62 van de Vreemdelingenwet en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 dient te worden gesteld dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen worden gelezen zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht voldaan (RvS 31 oktober 2006, nr. 164.298; RvS 5 februari

2007, nr. 167.477). Verzoeker kan ook niet voorhouden de motieven die de bestreden beslissing onderbouwen niet te kennen, aangezien hij ze weergeeft en bekritiseert in zijn verzoekschrift.

Een schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet of van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 wordt niet aangetoond.

2.3.2. In de mate dat verzoeker de correctheid van de motieven die de bestreden beslissing onderbouwen in vraag stelt, voert hij een schending aan van de materiële motiveringsplicht.

Verweerder oordeelde in voorliggende zaak dat het verblijfsrecht van verzoeker diende te worden beëindigd omdat er geen gezamenlijke vestiging is van verzoeker en zijn echtgenote en er derhalve toepassing kon worden gemaakt van artikel 42quater, § 1, eerste lid, 4° van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling luidt als volgt:

§ 1. In de volgende gevallen kan er door de minister of zijn gemachtigde gedurende de eerste drie jaar na de erkenning van hun recht op verblijf een einde gesteld worden aan het verblijfsrecht van de familieleden van een burger van de Unie die zelf geen burger van de Unie zijn en die verblijven in de hoedanigheid van familielid van de burger van de Unie :

[...]

4° het huwelijk met de burger van de Unie die zij begeleid of vervoegd hebben, wordt ontbonden of nietig verklaard, het geregistreerd partnerschap dat aangegaan werd, zoals bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° of 2°, wordt beëindigd, of er is geen gezamenlijke vestiging meer;

Verzoeker betoogt dat drie documenten waarop verweerder zich steunt in de bestreden beslissing zich niet in het administratief dossier bevinden en dan ook niet blijkt dat de bestreden beslissing werd genomen op basis van de *“juiste feitelijke en juridische elementen”*. De Raad stelt vast dat een eerste document waarvan verzoeker stelt dat het ontbreekt, met name een proces-verbaal van 1 juli 2010 met nummer AN.55.LB.089286/2010 wel degelijk in het administratief dossier is opgenomen. Dit proces-verbaal is opgesteld naar aanleiding van de aangifte die verzoekers echtgenote deed inzake het bestaan van een schijnhuwelijk tussen haar en verzoeker. Het verslag van de woonstcontrole, een tweede document dat verzoeker niet kon terugvinden, kan eveneens worden aangetroffen in het administratief dossier als bijlage 6 bij het proces-verbaal van 29 mei 2011 met nummer AN.55.LB.078485/2011. Deze controle op zich vond plaats op 16 mei 2011 en het verslag van deze controle werd, samen met de verhoren van alle meerderjarige bewoners op het adres van verzoekers echtgenote, opgenomen in het proces verbaal van 29 mei 2011, waardoor verweerder terecht kon stellen: *“Op 29.05.2011 blijkt uit een samenwoningcontrole verricht op het adres van de echtgenoten dat de betrokkene daar effectief niet meer woont. De echtgenote van de betrokkene en haar drie broers en zus die op hetzelfde adres wonen, worden vervolgens verhoord en uit hun verklaringen blijkt eveneens dat de betrokkene na zijn aankomst in België op 23.03.2010 maar een paar dagen bij zijn echtgenote heeft gewoond (P.V. AN.55.LB.078485/2011).”* Het derde document waarvan verzoeker stelt geen spoor te kunnen terugvinden, namelijk een proces-verbaal van 20 december 2010 met nummer AN.13.LB.170781/2010 waarin een voorstel tot ambtelijke schrapping werd opgemaakt door de politie van Antwerpen, is op zich niet ondergebracht in het administratief dossier. De verwijzing naar dit proces-verbaal met vermelding van de inhoud ervan werd echter opgenomen in het proces-verbaal van 29 mei 2011 met nummer AN.55.LB.078485/2011, zodat niet ter discussie kan worden gesteld dat de feiten waarop verweerder zich baseerde correct zijn.

Het staat voorts niet ter discussie dat verzoeker bij een samenwoningcontrole op 25 juni 2011 niet in de echtelijke woning kon worden aangetroffen en dat hij op 1 juli 2011 van ambtswege werd afgevoerd

De Raad stelt vast dat verzoeker ten onrechte voorhoudt dat de bestreden beslissing werd genomen *“louter en alleen op basis van een samenwoningcontrole”*. Tevens moet worden gesteld dat de conclusie van verweerder dat verzoeker en zijn echtgenote geen gezinscel meer vormen niet kennelijk onredelijk is, nu blijkt dat verzoekers echtgenote een verklaring bij de politiediensten aflegde waarbij zij uiteenzette dat verzoeker haar in april 2010 reeds heeft verlaten en zij aangaf van oordeel te zijn dat er sprake was van een schijnhuwelijk, dat verzoeker bij herhaalde adrescontroles niet kon worden aangetroffen in de echtelijke woning, dat uit de verhoren van de andere personen die op het adres waar verzoeker was ingeschreven verbleven bleek dat verzoeker niet effectief op dit adres verbleef en gelet op het gegeven dat verzoeker op 1 juli 2011 van ambtswege werd afgevoerd.

Verzoeker geeft te kennen dat hij weliswaar echtelijke moeilijkheden heeft, doch dat er toch nog sprake is van enig familiaal leven. Hij brengt echter geen enkel element aan waaruit kan worden afgeleid dat hij effectief nog een gezinscel vormt met zijn echtgenote.

De stelling van verzoeker dat hij zich op 24 augustus 2010 heeft aangemeld bij de administratieve diensten van de stad Antwerpen en dat hij ook werd uitgenodigd om bepaalde overtuigingsstukken voor te leggen doet aan voorgaande vaststelling geen afbreuk.

Verzoeker wist of behoorde voorts te weten dat hij slechts tot een verblijf in het Rijk werd toegelaten om zich te vestigen met zijn echtgenote en dat indien hij dit niet deed zijn verblijfsrecht kon worden beëindigd. Hij kan dan ook niet worden gevolgd in zijn stelling dat, toen verweerder hem verzocht om een aantal inlichtingen te verstrekken, hij zich niet van bewust was van het feit dat deze informatie werd opgevraagd in het kader van het onderzoek naar de eventuele mogelijkheid om zijn verblijfsrecht te beëindigen. Zijn beschouwingen laten voorts ook niet toe te besluiten dat verweerder verkeerdelijk of op kennelijk onredelijke wijze zou hebben geoordeeld dat de sociale, economische en culturele integratie van verzoeker in België het behoud van zijn verblijfsrecht niet kan rechtvaardigen.

Een schending van de materiële motiveringsplicht wordt niet aangetoond.

Het enig middel is ongegrond.

Verzoeker heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van verzoeker.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien december tweeduizend en twaalf door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier

De voorzitter

T. LEYSEN

G. DE BOECK